

April Maaned. Det er ganske sikkert, at det har sin store Værd og store Betydning for Udbannelsen, men Betænelighederne ved en saa tidlig Indkaldelse ere saa store, at man har troet snarere at maatte udsætte Indkaldelserne overhovedet. Jeg kunde tænke mig, at man kunde blive enig om at gaa en Middevei, nemlig at indkalde til Midten af April og saa sende Mandstabet hjem igjen midt i Oktober. Det har den store Fordel, at den Maaned efter de større Øvelser formindstes til 14 Dage eller saa omtrent, og at 14 Dags Tiden efter en saadan Øvelse altid vil kunne afbenyttes og har stor Værd for enkelte af de Øvelser, i hvilke Afdelingen eller større Dele af disse ere bleve tilbage, saasom Stærksfydning eller Øvelser af særlig Natur, og endelig vil det ogsaa være til Gavn for Afdelingerne altid at have en bestemt Tid til sin Naadighed, efter at Mandstabet er kommet hjem fra de større Øvelser. Hvorfor Mandstabet til Livgardens skal indkaldes til Begyndelsen af Mai, medens de Andres Indkaldelse foreslaas til Begyndelsen af April, kan jeg ikke godt indse, naar man i det Hele taget er for en 6 Maaneders Udbannelse. Ganske sikkert har Livgardens for Dieblirket kun 5 Maaneders Udbannelse, men det er ogsaa en Mangel, man har erkjendt, og som man ønsker afhjulpen. Altsaa, skal det øvrige Fodfolk indkaldes først i April, maa Livgardens Indkaldelse følge med. Ændringsforslaget Nr. 29 falder bort efter min Udtalelse, og Nr. 30 skal jeg naturligvis uden nogen som helst Betænelighed tiltræde. — Der er til § 11 tilføjet Ændringsforslag angaaende Variigheden af Tiden for den første Udbannelse. Ændringsforslaget under Nr. 31 formindsker Livgardens første Udbannelse med 1 Maaned. Jeg kan ikke tiltræde dette, og jeg kan ikke negte, at det er min Anskuelse i det Hele taget, at man nok kan reducere Udbannelsesstiden noget, naar man forøger Kadrenes Antal, det vil sige Antallet af de faste Befalingsmænd. Det er derfor, at Lovforslaget, idet det gaar ud fra den Anskuelse, at en kortere første Udbannelse er tilstrækkelig, har sat Kadrenes Størrelse op. Altsaa, det er i Overensstemmelse med den foreslaede Udbannelsesstid af 6 Maaned, at Kadrenes Styrke er bestemt. Skal vi nu gaa ned til 5 Maaneders Udbannelse, maatte Kadrene sættes endnu stærkere op, end i Lovforslaget er fset. Saaledes har jeg ogsaa udtalt mig ved Konferencer i Udvalget, og det vil naturligvis have en ganske anden Betydning end den, som det ærede Medlem for Røjenshavns Amt 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) vilde lægge i mine Udtalelser. Ændringsforslaget under Nr. 32 vil jeg derfor ikke nærmere omtale. — Jeg gaar over til Ændringsforslagene Nr. 33 og 34. Ændringsforslaget under Nr. 33 er faldet bort, altsaa, det er nærmest det under Nr. 34, som her kommer i Betragtning, og den deri foreslaede Æeneste kan der fornuftigvis aldeles Intet

siges imod. Det er i Grunden den helbigste, man i det Hele taget kan faae. Den ærede Formand tillader maaste, at jeg udtaler mig lidt om Ændringsforslaget under Nr. 33, for at gjøre nogle Bemærkninger til den ærede Ødsfører om den deri foreslaede Æenesteturmus. Jeg skal gjøre det saa kort som muligt og blot oplæse, hvad den Mand, der maa anses for at have den største Erfaring i det Kapitel, har udtalt paa Krigsministeriets Forespørgsel; jeg mener dermed den nuværende Kommanderende General i første Distrikt, som i meget lang Tid tidligere har været Generalinspektør. Han siger om en Æenesteomgang for Fodfolket, naar Regimentet eller Halvbrigaden bestaar af 3 Batailloner, og naar Rekrutterne skulle tildeles den ene Bataillon og de værnepligtige Befalingsmænd faae Udbannelse ved den anden, medens den tredie Bataillons faste Befalingsmænd skulle fordeles til de forskellige Skoler, følgende: „det forekommer mig, at de af Udvalget fremhævede Fordelle ved denne Ordning ikke kunne veie op mod de dermed forbundne Ulemper, hvoraf jeg navnlig skal henlede Opmærksomheden paa en, der for mig er af afgjørende Betydning, nemlig den forholdsvis lange Tid, hvori Afdelingerne slet intet Mandstaf have til Æeneste. Denne Tid omfatter ikke mindre end 17—18 Maaned af hvert Æreaar, altsaa omtrent Halvdelen, og Ulemperne ere saa meget større, som det kun er hver anden Gang, at der i denne ledige Tid finder en Indkaldelse Sted til 4 Ugers større Øvelse. Vel mener Mindretallet, at Befalingspersonalet i denne Tid er beskæftiget paa Skoler, men rent affet fra, at det vistnok er en Illusion at tro, at de fleste Officerer skulde være alsidige nok til med Nytte at gennemgaa en hel Række Skoler ligesaa Gymnastikskolen til særlige Kursus i Officersskolens ældste Klasse, bliver der endnu Kapitainer (maaffe med Undtagelse af den ene Kapitain) og Bataillonschefer tilbage. Disse ville i denne lange Tid være uden nogen som helst tjenstlig Beskæftigelse. Kommer nu hertil, at to af en Bataillons Kapitainer efter de foreliggende Erfaringer heller ikke ville have Meget at bestille i Størstedelen af det til Udbannelse af de værnepligtige Befalingsmænd og Vinterstyrken paaregnede Æenesteaar, vil det ses, at Mindretallets treaarige Æenesteomgang ingenlunde vil være helbigt for denne Klasse af Befalingsmænd. Af Ærearets 36 Maaned vil der i de 8 (nemlig 6 Rekrutmaaned og 2 Maaned til større Øvelser) være en anstrængende Æeneste, i de øvrige 28 Maaned derimod for Størstedelen af Kapitainernes Bedkommende enten slet ingen eller kun en forsvindende Beskæftigelse“. Jeg tror, at det tilstrækkeligt fremgaar heraf, at denne Æenesteturmus har meget store Mangler. Hvad endelig Rekrutternes Samling ved den ene Bataillon angaar, siger derimod den nuværende Generalinspektør i Kommissionsbetænkningen, at han vilde foretrække, at Rekrutterne fordeltes til